

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Aşağıda belirtilen soruların Aile ve Sosyal Hizmetler Bakanı Mahinur ÖZDEMİR GÖKTAŞ tarafından Anayasanın 98. ve TBMM İçtüzüğü'nün 96. ve 99. Maddeleri uyarınca yazılı olarak cevaplandırılmasını arz ederim.

Özgül Saki
İstanbul Milletvekili

Bianet'ten Evrim Kepenek'in 16 Temmuz 2026 tarihli haberine göre, İstanbul Esenyurt'ta eski erkek arkadaşı Y.Ş. tarafından cinsel saldırıya maruz bırakılan E.Ö.'nün açtığı davada yerel mahkeme ve istinaf mahkemesince verilen 12 yıllık hapis cezası, Yargıtay tarafından bozulmuş ve sanık Y.Ş. tahliye edilmiştir. Habere göre E.Ö., tahliye kararını resmi makamlardan değil sosyal medya üzerinden öğrendiğini, kararın gerekçesinin ise aradan haftalar geçmesine rağmen kendisine bildirilmediğini ifade etmiştir. E.Ö. ayrıca soruşturma ve yargılama süreci boyunca şikayetini geri çekmesi için fail ve fail yakınları tarafından tehdit edildiğini, gizli olması gereken ifadesinin üçüncü kişiler tarafından öğrenildiğini ve bu süreçte ciddi güvenlik kaygıları yaşadığını belirtmiştir. Bu durum, erkek şiddetine maruz kalan kadınların yargılama ve infaz süreçlerinde korunmasına ilişkin kamu mekanizmalarının tartışılmasını gerekli kılmaktadır.

Erkek şiddetine maruz kalan kadınlar, yaşadıkları şiddetin yanı sıra soruşturma ve kovuşturma süreçlerinde tehdit, baskı, yıldırma girişimleri, yeniden travmatize olma ve yetersiz koruma mekanizmaları nedeniyle şiddet riski altında yaşamaktadır. Bu nedenle devletin yükümlülüğü yalnızca faillerin yargılanmasıyla sınırlı olmayıp kadınların güvenliğinin sağlanması, maruz kalabilecekleri risklerin önceden değerlendirilmesi, yargısal süreçlere ilişkin zamanında bilgilendirilmeleri, tehdit ve baskı karşısında etkili koruma tedbirlerinin alınması ve başta Aile ve Sosyal Hizmetler Bakanlığı olmak üzere ilgili tüm kamu kurumları arasında etkin bir koordinasyonun sağlanmasını da kapsamaktadır.

Türkiye'nin taraf olduğu dönemde İstanbul Sözleşmesi'nin 51. maddesi, erkek şiddetinde risk değerlendirmesi ve risk yönetimi mekanizmalarının oluşturulmasını, kadınların güvenliğini esas alan kurumlar arası koordinasyonun sağlanmasını ve şiddetin tekrarlanmasının önlenmesini devletlerin yükümlülüğü olarak düzenlemektedir. Türkiye'nin İstanbul Sözleşmesi'nden çekilmiş olması ise Anayasa, 6284 sayılı Kanun ve taraf olunan diğer uluslararası insan hakları sözleşmelerinden kaynaklanan kadınları şiddetten koruma yükümlülüğünü ortadan kaldırmamaktadır. Bu kapsamda, cinsel saldırı ve erkek şiddetine maruz kalan kadınların yargılama ve infaz süreçlerinde yeniden zarar görmesini önlemeye yönelik mevcut uygulamaların, risk değerlendirme mekanizmalarının ve kamu kurumları arasındaki koordinasyonun açıklığa kavuşturulması amacıyla aşağıdaki soruların Aile ve Sosyal Hizmetler Bakanı tarafından yanıtlanması önem arz etmektedir.

Bu bağlamda;

1. Cinsel saldırı ve erkek şiddetine maruz kalanların, failin tahliyesi, ceza infazındaki değişiklikler veya mağdur güvenliğini etkileyebilecek yargısal süreçler hakkında zamanında bilgilendirilmesini sağlayan bir mekanizma bulunmakta mıdır? Bulunuyorsa bu mekanizma nasıl işletilmektedir? Aynı mekanizma tutuklu sanıklar hakkında da geçerli midir?
2. Şikayetini geri çekmesi yönünde baskı, tehdit veya yıldırma girişimlerine maruz kalan kadınların korunmasına yönelik Bakanlığınız tarafından yürütülen çalışmalar bulunmakta mıdır? Kadınların soruşturma ve kovuşturma süreçlerinde fail veya fail yakınları tarafından tehdit edilmesi halinde Bakanlığınız hangi koruyucu mekanizmaları devreye sokmaktadır?
3. Bakanlığınız, kadınların maruz kaldıkları tehdit, baskı ve yeniden mağduriyet risklerini izlemeye yönelik ulusal ölçekte bir veri toplama ve vaka takip sistemi yürütmekte midir?
4. Bakanlığınızın, cinsel saldırı ve kadına yönelik şiddete maruz kalanların yargılama ve infaz süreçlerinde yeniden mağdur edilmesini önlemek amacıyla Adalet Bakanlığı, İçişleri Bakanlığı ve ilgili kurumlarla yürüttüğü ortak bir protokol veya koordinasyon mekanizması bulunmakta mıdır?
5. İstanbul Sözleşmesi'nin 51. maddesinde öngörülen risk değerlendirmesi ve risk yönetimi yaklaşımı doğrultusunda, cinsel saldırı ve kadına yönelik şiddet faillerinin tahliyesi gibi maruz kalanın güvenliğini etkileyebilecek durumlarda kadınların korunmasına yönelik hangi risk değerlendirme ve kurumlar arası koordinasyon mekanizmaları uygulanmaktadır?